

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Οἱ ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν ἀγῶνες, φυσικοὶ ὄντες τῆς ἀνθρωπότητος νόμοι, ὀργῶσθαι ἀκαταπαύστως, ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Ἀλλὰ ἡ Ἱστορία — ἡ αἰωνία αὕτη φωνή — ἱσταμένη ὑπεράνω τῶν συμφερόντων καὶ τῶν προλήψεων τῶν συγχρόνων, ἀνυψώνει καὶ καταρρίπτει.

Ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν τῶν Ἑπτανησίων — μοναδικὸν πολιτικὸν φαινόμενον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ — εἶνε ἐκ τῶν ἀγῶνων, οὓς, μεθ' ὑπερηφανείας δύνανται νὰ ἀναφέρωσιν οἱ λαοί.

Ἐν Ἑπτανήσῳ — περὶ τὰ μέσα τῆς τελευταίας πεντηκονταετοῦς ξενοκρατίας — ἤχησε γενεά, ἥτις, διατραφεῖσα ὑπὸ τὸ κράτος ἐθνικῶν ἰδεῶν, ἡγωνίσθη γενναϊότατα, διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ καλὰμου, κατὰ τοῦ δυνάστου καὶ ἔθραυσε τὰ δεσμὰ τῆς πα-τρίδος.

Νεώτεροι ἡμεῖς σήμερον — ὅτε ἡ ἐλαχίστη πατριαστικὴ πίεσις ἢ αὐθαιρεσία, ἐξ ἡμῶν τῶν ἰδίων προερχομένη, μᾶς παρωθεῖ κατὰ πάντων — δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς θέσεως ἄλλοτε τῶν Ἑπτανησίων, ξενοκρατουμένων.

Ἐλευθέριοι ἡμεῖς σήμερον — ὅτε ὁ ἔλεγχος τῆς διοικήσεως, ὑπὸ τοῦ Τύπου καὶ τῆς Βουλῆς, εἶνε ἀπόλυτος — δυνάμεθα ἀλανθᾶτως νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς θέσεως ἄλλοτε τῶν Ἑπτανησίων, οἵτινες, καίπερ μικροί, ἐξηγέρθησαν, ἐπὶ τέλους, σύσσωμοι κατὰ κραταιοτάτου δυνάστου καὶ ἐκίνησαν, δι' ὑπερανθρώπου ἀγῶνος, τὸν θαυμασμὸν τῆς Εὐρώπης.

Ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν τῶν Ἑπτανησίων, διεξαχθεὶς τολμηρότατα, ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἐστέφθη δι' ἐπιτυχίας, τὴν 21ην Μαΐου, κατὰ τὸ 1864, τοῦ ξένου ἔκτοτε ἀπελθόντος εἰς τὰ ἴδια. Τὴν ἐπέτειον ταύτην, τηροῦντες ἱστορικῶς ἐν τῇ μνήμῃ, συνεχωνεύσαμεν — ὡς πᾶσα Ἑλληνικὴ γωνία, ἀπελευθερωθεῖσα βραδύτερον — πρὸς τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1821, ἐπέτειον ταύτην, ἀπαρχῆς τότε μεγάλῃς, τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων!

ΝΙΚΟΛ. Ι. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Διαδόχου ἐκλογή.
ποῦ ντουνῆς θ' ἐκπλαγῇ.

Μ. — Ἐν ὀνόματι καὶ λόγῳ Βελζεβούλ καταχθονίου, τοῦ κυρίου καὶ προστάτου τοῦ παρόντος Ζιζανίου, καὶ τῆς φάρας τῆς ἐν Ἀδῇ τῆς ἐν πίσσᾳ κοχλαζούσης, τῆς τὸ κράτος τοῦ Ῥωμῆωνε κατ' αὐτὰς προστατευούσης, καὶ τῶν τόσων κερασφόρων τῆς κολάσεως ἀγγέλων, τῶν τεχνάσμασιν μυρίοις ἐνοχλοῦντων τὸν Τσιγκέλον, καὶ τοῦ ὄψεως ἐκείνου ποῦ μετ' ὅτ' ἡ σγαριλῇ, ἐκατάφερε τὴν Εὐὰ ν' ἀνέβῃ καὶ στὴ μὴλῃ γιὰ νὰ βλιάζῃ ἀφ' τοὺς πόνοὺς τῇ στιγμῇ ποῦ θὰ γεννᾷ καὶ παντὸς τοῦ παλατίου τοῦ ἀράπη Σατανᾶ, προκλαμάρῳ καὶ κηρίτσω στενωρεῖα τῇ φωνῇ, πῶς ἡ ἔδρα ἡ καὶνὴ
τ' ἀλησμόνητου ἐκείνου ποῦ στὸ Δράπανο φωλιάζει.
ἐφυλάσσετο μονάχα γιὰ τὸ Γιάννη ποῦ στελιάζει.

Πρὶν ὁ ἀοιδὸς ταφῇ, σὰν γλᾶροι μούχαν πέσει,
χιλιάδες πατριῶτες μας γυρεῦντες τῇ θέσῃ
καὶ παλαβοὶ καὶ φρόνιμοι καὶ κοῦφοι καὶ νοοῦντες
ὅλοι μετ' ἑστέγοναν τὸν θρόνον ἀξιοῦντες

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ441Φ30040

Τί νά τοὺς κάμω; Δύσκαλος ἦτο γιὰ μὲ ἡ λύσις;
ἀφοῦ καὶ μοῦ τὸν ἔπνιξε ὁ θάνατος μὲ μίας
χωρὶς αἱ τελευταῖαι του νὰ γνωρισθοῦν θελήσεις,
χωρὶς ποτὲ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ κληρονομίας.
Καὶ γιὰ νὰ λείψῃ ὁ μπελάς, ἐσκείθηκα πῶς ὅτι,
ἡ μόνη λύσις ἦτανε, νὰ πάρω Ληξουριώτη.

Εἶχε κι' αὐτὸς τὴν ἑξαψιν τῆς νέας ἐποχῆς,
καὶ συνεπῶς ἀξίωσιν περὶ διαδοχῆς.

Μ. — Ἐλά βρὲ Γιάννη νὰ σὲ ἰδοῦν!

Γ. — “Ἐλεύτερ’ ἡμαστ’ ὅλοι!”
ἀνοίγω καὶ τὴν κιβωτὸ καὶ τὴν ἀρίην πόλι
καὶ πᾶμε στὴν παράδεισο ν’ ἀποκατασταθοῦμε!

Μ. — Αὐτὰ νὰ μὴν τὰ ξαναπῆς γιὰτὶ θὰ τσακωθοῦμε!

Κόλασι καὶ παράδεισο δὲ θέλω νὰ γρικόω,
οὔτε καὶ τὰ στελῆσμάτα, γιὰτὶ σὲ πελεκάω·
κι' ἂν θέλῃς στὴν πατρίδα σου καὶ σὺ νὰ χρῆσιμέψης,
τῶχεις δὲν τῶχεις, ἔννοεῖς, πρέπει νὰ φρονιμέψης.

Μ. — Τὸ δέχεσαι;

Γ. — Τὸ δέχομαι.

Μ. — Ἀνέβα στὸ θρανίον
κι' ὀρκίσου πῶς θὰ σέβῃσαι τὸ σύνταγμα.

Γ. — Ὁμνῶ!

Μ. — Συντάττεισαι μ' ἐμένανες ἀπὸ κοινοῦ νὰ φτιάτουμε
τὸ ἔθνος τὸ Ῥωμέικο; ... Μίλειε μωρέ!

Γ. — Συντάττεισαι!

Μ. — Θάχῃς τὸ θάρρος νὰ κολλᾷς καθῶς κι' ἐγὼ κολλάω
σὲ φοῦστες καὶ σὲ στράσινα;

Γ. — Μὲ κάνεις καὶ γελάω!

Μ. — Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀκλούθαμε νὰ σὲ γυρίσω τώρα,
στὴν ἄγνωστη γιὰ σέβανες ζηλευτική μας χώρα.
Καὶ κατ' ἀρχὰς σοῦ ἐξηγῶ τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων,
ἔχουν τὴν ἐντεχνον πλοκήν τῶν ὑπερθεν συρμάτων.

Γ. — Εἶν περὶττό, εἶν περὶττό! Αὐτὸ τὸ κελεποῦρι,
μοῦ τὸ ἔξηγῆσαν πολλοὶ κι' ἐδῶ καὶ στὸ Ληξουρι.

Μ. — Γιὰ τὰ νερά τοῦλάχιστον νὰ μὴ σοῦ κάμω νύξι;

Γ. — Ὁ γλήγωρα μοῦ φαίνεται πῶς θάρτουμε σὲ ρίξι.

Εἶμαι κι' ἐγὼ στραβόζυλο ἂν εἶσαι σὺ μπαρῶνος·
τί μοῦ μιλεῖς γιὰ πράγματα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος;

Μ. — Ἐτότεσ ἀς κινήσουμε γιὰ τὴν πλατεῖα Γιάννη
ἐκεῖ ποῦ τώρα γίνεται τὸ βραδυὸν σεργιάνι.

Γ. — Στὸ Μέτελα;

Μ. — Στὸ Μέτελα τὸν ἄγγλο τὸν ἱππότη,
ποῦνε μαχαῖρι δίκικοπο γιὰ σὲ τὸ Ληξουριώτη.

Γ. — Γιὰ νὰ σοῦ πῶ; Μ' ἐκάλῃς γιὰ ναῦρης τὸ μπελιά σου
Κύτταζε ναῦρης ἄλλοι νὰ κάμῃς τὴ δουλιὰ σου
“Ἄν εἶναι νὰ βριζώμαστε κάθε στιγμὴ καὶ λίγο,
Ἄρεθάρ! ... Θὰ φύγω!

Μ. — Κάττε, βρὲ Γιάννη παλαβὲ, μὴ φεύγεις μὲς τὴν ὥρα
τοῦ θάβῃς στὸν περίπατο κάθε τορπιλοφόρα,
ἐδῶ θὰ ἰδῇς τῆς ντιστεγνὲ μὲ τὰ λεπτὰ σουτούμα,
ἐδῶ καὶ κάθε μάισσα, ἐδῶ καὶ κάθε μούμια,
ἐδῶ καὶ κόρες τερπονται καὶ χῆρες ζωηρεύουν,
ἐδῶ καὶ οἱ εὐέλπιδες τὸ γλύτρωμα θηρεύουν.

Ἐδῶ κάθε φαντάρος μας τραβάει τὸ μπελά του
μ' ἐκεῖνα τὰ γυμνάσια:

ἐδῶ καὶ τουμπουλάρουν ἀπὸ τοῦ ποδηλάτου
τὰ φῖνα μας κοράσια.

Ἐδῶ θὰ ἰδῇς μιὰν ἐκθεσιν, ἐαρινὴν, σπανίαν,
πρὸς γάμου κοινωνίαν.

Ἐδῶ καὶ σύγχυσιν γλωσσῶν καὶ σύγχυσιν ἀτόμων,
συμφῶνως μὲ τὸν νοῦτῶτὲ τῆς ἐτικέτας νόμον.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀκλούθαμε παντοῦ νὰ σὲ γυρίσω
κι' ὅλα νὰ στὰ γνωρίσω.

Κάτος ἐκεῖ κι' ὁ κούταθος ποῦν κατὰπικραμμένος
γιὰτ' εἶν ὁ κηδεμῶνας του στὴ Λόντρα μισειμένος.
“Ἀκου καὶ τὰ βατράχια του ποῦ θλιβερά κρίζουν,
σοῦ φαίνεται πῶς τ' ὄνομα τοῦ Κοριαλέντζα κρίζουν!

Νάτῃ κοντὰ στὸ σπῆτι μου, βρὲ Γιάννη μπεζεβένη
κι' ἡ πάγκα ἡ σταφιδικὴ
ποῦ ἡ πατρίς σου Παλικὴ

τονμπουλίστὰ τῆς σκάλες της ἀνεβοκατεβαίνει.

Καὶ μένον ὅλοι σὲ χαρὰς παντοειδὲς ἐκστάσεις

ποῦ τοὺς μοιράζεται παρὰς σὲ τέτοιες περιστάσεις,

καὶ μ' ἐπένουν ἀπὸ καθεὺν ὁρὰς στὸ βαποράκι

κι' ἐρχοντ' ἐδῶ καὶ ῥίχνοντ' ἐπὶ τὴν ἁρὰν κοράκοι.

Καί γίνεται χαλκιοὺ καὶ ξαυνὸ καὶ ἀντάρα,
ἀλλ' εὐτυχῶς γὰρ νάχομε διευθυντὴ τὸν Ντάρρα,
πλερώνεται καθένας τοὺς ἀπάνω στὴν πεντάρα.

Αὐτὸ τὸ σπῆτι τὸ ψιλλὸ ποῦ φαίνεται στὴν κώχη
ποῦνε κλεισμένο κι' ἔρημο· δὲν ξέρεις, τείναι;

Γ. —

Ἄχι.

Μ. — Αὐτὸ κι' οὐτὸ βρὲ Γιάννη μου ἀν κάμει πῶς θ' ἀνοίξῃ,
ὁ κόσμος ἀκατάσχετος θὰ τρέξῃ νὰν τὸ πιῇ.
Αὐτὴ κι' αὐτὴ νὰν τράπεζα μεγάλη καὶ βαλοῦτα
ποὶ μπένεις καὶ χορεύονται μὲ δίχως βετσίβοῦτα.
Κι' ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δάνειο τοῦ δίνουν καὶ κηπάρη,
καρὲ σὲ δίσκο ζαμπλακὲ μαζὶ μὲ τὸ τσιγάρο.

Αὐτὸ νὰν σπῆτι, Γιάννη μου, ποῦ μ' ἄλλη γνώμη ὑπαίνοῖς
κι' ἄλλα θὰ συλλογίζεσαι τὴν ὥρα ποῦ θὰ βγένης.
Οἶκος χαρᾶς, οἶκος ζωῆς καὶ πάσης εὐτυχίας,
ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσμα οἰκτρᾶς ἀποτυχίας.

Νάτα τὰ καλυβόσπητα τῆς φτώχειας τὰ παλάτια
καὶ μέσα μαῦρες φαιελῆς ποῦ κλαίνε τὰ κισσάκια,
μὲ θοῆνο φοβέρας·

ἡμίγυμνες, ξυπόλυτες, μὲ πεινα δυὸ μερῶνε.

Νὰ καὶ τὰ ἐρημητῆρια τῶν τόσων μας πλουσιῶν,
ἐν αἷς κρατεῖται δέσμιον, ἀλύθητον χρυσίον.

Πεῖνα φρικώδης ἀφ' ἐνός, ἐξ ἄλλου μέγας πλούτος·
ἀρνητικὸς καὶ θετικὸς ὁ τύπος μας ἐτούτος·

ἄμποτες νὰ εἰσέψουμε,

ἀλλὰ θερρῶ πῶς γλήγορα θ' ἀπαντηθοῦν τὰ βεῖματα.

Κότταξε τώρα ταχτικά νὰ σ' ἔχω τὸ Σαββάτω.

Γ. — Ἄν θέλεις εἶμαι πρόθυμος νὰ κάμουμε κοντράτο.

Μὴν ἀμφισβῆλλης πῶς κι' ἐγὼ θὰ γίνομ' ἀνεμοῦρι
καὶ (ἄλλαι πανταχοῦ παρων κι' ἐδῶ καὶ στὸ Ληξοῦρι

καὶ μὲ τὸ πῆ καὶ μὲ τὸ βό,

τὰ πάντα θὰ σοῦ ἱστορῶ

κι' ἐλπίζω πῶς ὀργήγορα, Μαρή, θὰ καταλάβῃς.

τὸ πόσον ἀπελήθηες γὰρ νὰ μὲ παραλάβῃς.

Μ. — Ἀντάξιον διάδοχον ἐκεῖνο, σὲ κηρύττω·

κι' ἂν ὁ Σουδάνης πέθανε, ὁ Γιάννης τώρα ζήτω!

ΕΡΗΜΗΝ.

Ἄφοῦ καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἐπιτύχω
ποτὲ νὰ σὲ χαϊδέψω μὲ τὸ χέρι,
τῆς Μούσας μου ζητῶ νὰ καταφέρῃ
γλυκὰ νὰ σὲ χαϊδεύω μὲ τὸ στίχο.

Νὰ πᾶνε τὰ μικρά μου τὰ στιχάκια
ἀχόρταγα μ' ἐσὲ νὰ ἐντροφήσουν
νὰ πᾶνε ὡς κι' ἐκεῖ ποῦ τὰ χεράκια
δὲν θ' ἄφηνες ποτὲ νὰ προχωρήσουν.

Κοκκίνησες!... Δὲν εἶναι γιὰ ντροπὴ!
Τὸν οἰστρομμοῦ ἀδίκως αἰτιᾶσαι.
Κι' ἂν ἔκαμες στὸ στήθος μου κλοπὴ,
ἐρήμην σὲ δικάζω... μὴ φοβᾶσαι!

Σφήκας.

ΤΑ ΔΙΔΑ.

Πάει, ἐπέταξε κι' αὐτὴ τοῦ κόκκινου ἡ μόδα·
στοὺς κότσους τώρα λούλουδα φυτρώνουνε λιλά·
ἡ παπανοῦρες χάνονται, μαραινόνται τὰ ρόδα,
καὶ μενεξέδες σμίγουνε μὲ γιούλια ντροπαλά.

Ἀλήθεια! Τί εὐγενικὸ αὐτὸ τὸ νέο χρῶμα!
δίνει στὸ κάθε πρόσωπο μιὰ χάρι περισσή.

Πρέπει νὰ φχαριστήσετε, ὅλες σας μ' ἓνα στόμα,
αὐτὴ ποῦ τὸ πρωτόφερε στὸ δόλιο μας νησί.

Μάχη καὶ τὸ ἐλάττωμα, ποῦ μὲ τὸ μπλοῦ σας αἷμα,
ἔχει μιὰν ὁμοιότητα πάρα πολὺ μεγάλη,
κι' ὅταν κάνεις ἀπάνου σας, ρίξῃ τὸ πρῶτο βλέμμα
λέει πῶς σὰς ἀνέβηκε τὸ αἷμα στὸ κεφάλι.

Πάπερο — βέστας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙ

Σφήκα μου, λίγη μοναχὰ διάκρισιν ἂν εἶχες,
καθόλου δὲν θὰ σ' ἐμελλε γιὰ τῆς δικῆς μου τρίχες.

Καὶ θάταν' πιὸ καλλίτερα νὰ συλλογιέσαι μόνον
πῶς ἀπὸ τόσων χρόνων,

ξεκηνυγὰς ἓνα πουλὶ ποῦ κελαῖδεῖ στὴν Πλάκα
κι' ἀκόμα δὲν κατόρθωσες νὰ τὸ τσακώσης.... βλάκα!

Ἐγὼ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Σ. Ζ. Βλέπετε, ὅτι δὲν εἶχαμεν καμμίαν δυσκολίαν νὰ σὰς
τὸ καταχωρήσωμεν ὡς ἔχει, ἀλλὰ νομίζετε, ὅτι κατόπιν
τοιαύτης προσβολῆς, δὲν θὰ σὰς ἀπαντήσῃ ὁ Σφήκα;

ΤΡΑΓΟΥΔΙ.

Στὸ παρεθύρι κάθεται στὸ χέρι ἀκουμπισμένη
κι' ἐγὼ περὶ καὶ σὲ κυτῶ μὲ τὴν καρδιά θλιμμένη,
κι' ἐνῶ μὲ πόνο ἡ οὐλή ματιά μου σὲ κυτᾶζει,
πικρὸ στὴ γῆ τὸ δάκρυ μου, δειλά, δειλά, σταλάζει
κι' ἀναγαλιάζει μιὰ στιγμή, στὴ θέα σου, ἡ καρδιά μου,
μὰ βρέχω μὲ τὸ δάκρυ μου καὶ τὴν παρηγοριή μου!

* *

ΣΟΝΕΤΟ.

Με τὰ λευκὰ σὰν βγήκε σάβανά του
τὸ πρῶτο τὸ μεσάνυχτο· νὰ πάρῃ
λίγον ἀέρα· κι' εἶδε ὀλογυρὰ του
τὴν κάθε μιὰ ψυχὴ νὰ σουλατσάρῃ,

Ἔχασε καθὼς λένε τὰ νερά του.
Καὶ βλέποντας ἀνθρώπους στὸ ποδάρι
γιὰ ζωντανούς τοὺς πέρνει· κι' ἡ σκιά του,
ἀρχίζει ἔμπρὸς στῆς ἄλλες νὰ ποζάρῃ.

Καὶ ντοῦρος, ντοῦρος, δυὸ τρεῖς βόλτες
(κάνει,
τὸ σάβανο στὸν ὄμο του ῥιγμένο
καὶ μ' ἄσπρο στὸ κεφάλι τουλουπάνι.

Κι' ἐκεῖ μὲ τὸ μυαλὸ μισοχαμένο,
ἐξέχασε πὼς εἶχε πιά πεθάνει
κι' ἐστάθηκε καὶ τσοῦπε... ὦ πεθαίνω!

ΣΥΜΒΑΝ ΜΗ ΣΥΜΒΑΝ.

Ἀνέγνωμεν εἰς φύλλον τοῦ "Σκριπ",
περὶ πλουσίον σινὸς φονευθέντος ἐνταῦθα
ὑπὸ ληστοφυγοδικῶν, Λύρα (;) τοῦνομα.

Τὸν μυσελόντου καὶ μίαν
λήραν! (τοῦ Σκριπ ἐννοεῖται).

Ἡμεῖς οὔτε Λύραν οὔδαμεν οὔτε λή-
ρους ξεύρομεν. - Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι
πάντοτε τὸ Σκριπ εἶνε καλῶς λήροφω-
ρημένον ἐκ Κεραλληνίας

Ἐνοικιάζεται οἰκία ἐσόγιος παρὰ τὸ
θεάτρον εὐρύχωρος ἀρκετὰ διὰ πάντας οἰ-
κογένειαν.

ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος
Σαζβάτου, ἐνῶ μετέβαιναν κατὰ τὸ οὐ-
νηθεῖς εἰς τὸ χωρίον τοῦ Κεραμῆς, ὁ ἑμ-
ππορος Γεράσιμος Λικιαρδόπουλος Πα-
γουλῆς, ἀπαντᾷ ἐξωθεν τοῦ χωρίου Κο-
κολάτα, δύο στρατιώτας ἐξ ὧν ὁ εἰς ἐκρέ-
τισα τὸν ἵππον τοῦ ἀμαζίου ἐφ' οὗ ἐπέ-
βαιναν ὁ Λικιαρδόπουλος, ὁ δ' ἕτερος ἀ-
παιτήσας νὰ κάμῃ ἔρευναν εἰς τὰ θηλάκια
τοῦ Λικιαρδοπούλου ἐπὶ τῇ ιδίᾳ, ὅτι
κρύπτει οὗτος ἐφ' ἑαυτοῦ σιγαρόχαρτον,
ἐκ λαθρεμπορίου, τῷ ἀφῆκεσεν τὸ χρομα-
ταφυλάκιόν του ἐμπεριέχον περὶ τὰ 300
δραχμάς.

Ὁ παθὼν εὐθύς μετὰ τὸ γεγονός· ἐπέ-
στρεψεν εἰς τὴν πόλιν καὶ δὴ θύνη πρὸς
πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς· ἵνα καταγγείλῃ
τὴν πράξιν.

Ἡ ἀνάκρισις δραστηρίως ἐργάζεται
πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν, εἰσέτι
ὅμως οὐδὲν ἀνεκκλήθη. Ἐπίσης ἀγνω-
στον ἀπομένει ἂν οἱ διαπραχάντες τὴν
ληστείαν ἦσαν πράγματι στρατιῶται ἢ
φυγοδικοί τινες μετεμφισθέντες αὐτῶ.

ΜΕΤΕΦΕΡΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΙΚΙΑΝ
ΜΗΔΙΑΡΕΣΗ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Γ. ΑΡΣΕΝΗ ΤΣΙΡΟΛΙΑ

—XXXX—

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζομεν πάλιν τακτι-
κῶς τὰ αἰνίγματα καὶ τὰ σχετικὰ ψευ-
δώνυμα.

Εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐρμηνείων,
πλησίον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ὑπάρχει
τὸ κισώτιον διὰ τὰς λύσεις.

Σήμερον προτείνεται ὑπὸ τῆς δεσποῖ-
νδος Κ. Σ. Μ. τὸ αἰνίγμα.

Τὸ ἐν εἶν δύο κι' ὄχι ἐν
τὰ δύο εἶναι τρία
κι' αὐτὰ τὰ τρία τέσσαρα
εἰς ὅλα τὰ βιβλία.

Εἰς ἓνα ἐκ τῶν λυτῶν θὰ δοθῇ διὰ
κλήρου ἐν ἡμερολόγιον τῶν Κυριῶν τοῦ
1900.

Ὁ Σκούρης, ὁ διαπρεπὴς τε-
χνίτης διὰ τὰ παγωτά, εἰδοποιεῖ
τοὺς ἀξιοτίμους πελάτας του, ὅτι
ἐφέτος ἐργάζεται εἰς τὸ παρὰ τὴν
προκυαίαν καφενεῖον Σπυρέλη.

Θὰ ἐκπλήξῃ δὲ τὸν κόσμον
μὲ τὰ γευστικώτατα καὶ σκληρὰ
παγωτά του τὰ ὅποια ὅλως διὰ
νέων εὐρωπαϊκῶν συνταγῶν θὰ
κατασκευάζῃ.

Καθημερινῶς ἔρ-
χονται ἐξ Εὐρώ-
πης νέαι παραγ-
γελίαι ψαθῶν καὶ
καπέλων.

Ἐπιδιορθώσεις
εἰς ὅλα τὰ σχή-
ματα καὶ εἰς ὁ-
λους τοὺς χρω-
ματισμούς, μόνον
εἰς τὸ πιλοποι-
εῖον

ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ.

ΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ